

Motion till riksdagen

1989/90:N203

av Bengt Harding Olson m.fl. (fp, m)

Ersättning för inkassokostnader

Årligen inges det ca 600 000 ansökningar till tingsrätterna avseende betalningsföreläggande och lagsökning. Det motsvaras av cirka tre gånger så många inkassokrav, vilka står för lika många betalningsdröjsmål. I ungefär hälften av dessa fall är gäldenären juridisk person eller i vart fall näringsidkare.

Handläggningen av dessa ärenden regleras bl.a. av inkassolagen (1974:182) och den därtill anknutna lagen (1981:739) om ersättning för inkassokostnader m.m. Som "konsumentskyddslag" är inkassolagen unik på så sätt att den inte gör någon skillnad om den part som skall skyddas, således gäldenären i detta fall, är privatperson eller näringsidkare. Det synes i och för sig rimligt att även en gäldenär som är näringsidkare blir bemött i enlighet med god inkassosed som uppställs i inkassolagen. Däremot synes det vara helt orimligt att inte kostnadsersättningslagen – och vissa andra författningar – gör någon skillnad mellan privatpersoner och näringsidkare såvitt rör gäldenärens skyldighet att betala de hanteringskostnader som är föranledda av betalningsdröjsmålet, så mycket mer som endast cirka en tredjedel av fordringsägarens kostnader får tas ut från gäldenären enligt dessa bestämmelser. Det gör det billigt att "dra" på betalningar till leverantörer och andra enskilda fordringsägare. Det leder i sin tur till överbelastning av domstolarna och troligen också till ett större antal konkurser än vad som är oundgängligt.

I Norge har man nyligen reglerat dessa frågor på ett sätt som i praktiken innebär att näringsidkare som är gäldenär får betala en rimligare andel av kostnaderna för sitt betalningsdröjsmål.

Dagens situation kommer att bli än egendomligare 1991, när inkassoverksamhet blir mervärdeskattepliktig tjänst. En gäldenär som är moms skyldig näringsidkare kommer då att slippa undan t.o.m. betydligt billigare än en gäldenär som är privatperson.

Principen att avtal skall hållas och att lämnade krediter skall återbetalas på överenskommet sätt måste upprätthållas, kanske i särskilt hög grad i kommersiella förhållanden. Den nuvarande regleringen ger helt fel signaler till den näringsidkare som överväger att dröja med sina betalningar. Reglerna bör därför ändras.

Hemställan

Mot. 1989/90

N203

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen hos regeringen begär förslag till sådan ändring i lagen (1981:739) om ersättning för inkassokostnader m.m. att ersättnings-skyldigheten differentieras enligt vad som anføres i motionen.

Stockholm den 15 januari 1990

Bengt Harding Olson (fp)

Britta Bjelle (fp)

Allan Ekström (m)